

Para as miñas nubes

Cando miro ao ceo nun atardecer
as veces só vexo o ceo alaranxado
e outras, diminutas nubes marróns,
violetas ou da cor da rosa.

Tamén podo ver longas nubes,
artificiais ou redondas, naturais.

Se miro coa mente aberta,
usando toda a miña imaxinación
albisco nubes abertas
que semellan grandes fósiles,
pero outras, redondeadas elas,
poden parecer simpáticos peixiños,
ou pequenos coelliños saltando,
e tamén esveltos cabalos
coas patas en alza, atacando.

Aínda que se o penso un pouco,
doume de conta de que soamente,
só son enormes masas de vapor
que eu nunca xamais poderei acariciar.

Paz López-Vizcaíno Rubio de 2º de ESO